

Da Feltmarskal Rommels styrker i 1942 blev standset efter slaget ved Tobruk, var det ikke på grund af ildkraften fra de allierede. Rommel løb ganske enkelt tør for olie, og hans styrker strandede i ørkenen ved Haifa - og det hele var et desperat forsøg på at erobre Nordafrika for at skaffe olie til Hitlertyskland og til det fascistiske Italien.

Allerede året forinden havde Hitler formuleret sagen i en nøddeskal: I sit direktiv fra august 1941 slog han fast, at det var nødvendigt at erobre Krim-halvøen for at afskære de russiske olieforsyninger og selv sikre sig friske leverancer efter at USA var ved at lukke for samhandelen.

I starten af 1940'erne var USA verdens største producent af olie, og både den nazistiske krigsoprustning og starten af 2. verdenskrig skabte et boom for den amerikanske olieindustri. USA var datidens Saudi Arabien.

Amerikanske firmaer leverede i starten olien til alle de krigsførende parter: England, Tyskland, Italien og Japan. Ingen af dem havde nævneværdig egenproduktion, og de var derfor alle afhængige af olie fra USA.

Amerikansk olie til japanerne

Frem til kort før angrebet på Pearl Harbor i december 1941 var det således amerikansk olie, som drev hele den japanske hær. Selv havde Japan ingen olieressourcer, og tankskibe sejlede i fast rutefart mellem USA og Japan, indtil de japanske aktiviteter i det indiske ocean blev så truende for præsident Roosevelt, at han standsede leverancerne.

Tilsvarende var det olie fra USA, som var grundlaget for både væksten i Tyskland frem til krigen - og som sikrede Hitlers aggressive ekspansion i krigens første år. Uden olie fra USA ville nazityskland aldrig være blevet realiseret.

Standard Oil var ejet af Rockefeller og I.G. Farben

Det største amerikanske oliefirma var i 1941 Standard Oil of New Jersey, hvis største aktionær var Rockefeller-familien - og hvis næststørste aktionær på det tids-

Ingen krige uden olie og uden olie ingen krige

Væksten i den vestlige verden siden anden verdenskrig har gjort olie til den mest eftertragtede ressource overalt på kloden. Olie er en forudsætning for opvarmning, transport og for udvikling af tusinder af moderne produkter - og den er helt essentiel for at kunne føre en krig .

Af Tommy Hansen

Forudsætningen for at kunne føre en krig har siden første verdenskrig og helt frem til i dag været olie, og krigsherrerne søger altid først derhen, hvor oliekloderne er. (Foto: Wikimedia Commons)

Dr. Daniele Ganser er historiker og fredsforsker og leder af Swiss Institute for Peace and Energy Research (SIPER) i Basel. Daniele Ganser har specialiseret sig i international historie gennem de seneste 100 år og peger på olien og de øvrige fossile energikilder som den evige kilde til krig. Og i takt med, at Vestens olieforbrug er steget, har vi med invasioner og falsk flag operationer sikret os adgang til stadigt flere af klodens olieressourcer.

punkt var det tyske I.G. Farben, dengang verdens største kemiske industri. Forbindelserne var kommet i stand efter massive amerikanske investeringer i Nazityskland under den amerikanske depression i 1930'erne, hvor Tyskland blev anset for et godt og sikkert sted at investere.

Vestlig olie sikrede Luftwaffe

Ikke bare Standard Oil, men også firmaer som f.eks. Du Pont og General Motors var samarbejdspartnere for I.G. Farben - de tre firmaer var den direkte årsag til, at Hitlers Luftwaffe i det hele taget kunne komme på vingerne. De tyske flyvemaskiner skulle bruge Tetraethylbly (TEL) som tilsætning til brændstoffet - og dette blev leveret af Standard Oil, Du Pont og General Motors.

Da 2. verdenskrig begyndte i Europa, var der stor modstand fra England imod disse amerikanske leverancer af olie og brændstof til natityskland, og Standard Oil reagerede ved omgående at udflage hele sin olieflåde til Panama. Herfra fortsatte man så trafikken til centrale anlæg på De Kanariske Øer og Tenerife, hvorf olien blev fyldt på tyske tankskibe til brug for både de tyske og de italienske tropper.

Samhandel til foråret 1941

Denne trafik fortsatte helt frem til foråret 1941, hvor de amerikanske myndigheder offentliggjorde en detaljeret liste over oliebranchens samhandel med nazisterne og rejste en mindre skandale. Standard Oil stod på det tidspunkt for mere end 80 procent af den amerikanske olieproduktion, og som fast bankforbindelse brugte man Chase Manhattan Bank - en bank, der i øvrigt blev lukket af de amerikanske myndigheder den 17. april 1945, efter bevisligt at have hvidvasket nazipenge gennem hele krigen og i stor stil.

85 procent af Hitlers olie kom fra USA, Venezuela og Iran

Da olieleverancerne fra USA til Nazityskland endegyldigt blev standset, stod Hitler med et alvorligt problem. Allerede ved krigens udbrud forbrugte Tyskland omkring tre millioner tons olie om året, og 85 procent af dette kom fra USA, Venezuela og Iran. Præcis som under 1. verdenskrig blev Tyskland nu igen afhængig af olie fra Rumænien og fra Ukraine - og som dengang rakte produktionen under 2. verdenskrig ikke til Hitlers krigsmæssige ambitioner om vækst og invasioner. Da japanerne i marts 1942 invaderede den hollandske koloni, Indonesien, var det tilsvarende for at sikre sig adgang til landets rige olieressourcer. Alternativet var, at den japanske krigsmaskine var gået brat i stå.

Alle krige er ressourcekrige

Den schweiziske fredsforsker, Dr. Daniele Ganser, er overbevist om, at den underliggende årsag for

Die Trans-Afghanistan-Pipeline stand seit Mitte der 1990er Jahre auf dem Plan und konnte nur mit der Invasion Afghanistans 2001 möglich gemacht werden. Planmäßig fertig gestellt im Jahre 2016, wird sie die Erdölquellen im Kaspischen Meer mit den Hauptmärkten in Indien und Asien verbinden. (Foto: PeaceReporter.net)

Fakta:

OLIE FOR DOLLAR

følge aftalen fra 1973 ville USA yde militær beskyttelse af de saudi arabiske olieletter og desuden levere udstyr og materiel til opbygning af det saudiarabiske forsvar og landets efterretningstjeneste. Denne blev i årene herefter opbygget helt efter amerikansk model. Til gengæld skulle Saudi Arabien afholde sig fra at modtage andre valutaer som betaling for olieleverancer end netop den amerikanske dollar.

To år senere var Iran, Irak, Ku-

wait og Venezuela med i aftalen og senere Qatar (1961), Indonesien (1962), Libyen (1962), De Forenede Arabiske Emirater (1967), Algeriet (1969), Nigeria (1971), Ecuador (1973), Gabon (1975) og endelig Angola (2007)

Krigen mod terror efter 11. september 2001 er blevet ført i olieproducerende regioner og i lande som f.eks. Afghanistan, hvor en gigantisk olie- og gasrørledning fra Pakistan til det Kaspiske Hav nu er under opførelse

langt de fleste krige er behovet for olie.

- Alle krige er ressourcekrige. Befolkningerne får at vide, at årsagerne er alle mulige andre, oftest noget med demokrati og frihed, men i bund og grund handler det om, at magthavere har brug for stadig større mængder olie for at bevare deres positioner, siger Daniele Ganser.

- Hele militærmaskinen er afhængig af olie; uden olie ingen krig. Og ser man på verdens brændpunkter til enhver tid, finder man næsten altid massive olieinteresser dukke op, siger Daniele Ganser.

Fokus på olien i Irak før 9/11

Allerede inden 9/11 lå det fast, at USA havde fokus på olieformkomsten i Irak, der på det tidspunkt rådede over de næststørste reserver i verden. Efter at Vesten invaderede landet og fjernede og likviderede Saddam Hussein, blev de irakiske olierigdomme fordelt mellem udvalgte vestlige olieselskaber som f.eks. BP, Shell og Exxon.

En anden af de vestlige oliegianter, Unocal, underskrev sammen med det saudiarabiske oliefirma Delta i slutningen af 1990'erne en samarbejdsaftale med det daværende Talibanstyrer i Afghanistan om at etablere en olie- og gasrørledning gennem landet. Den skulle sikre forsyningerne fra det kaspiske hav gennem Turkmenistan, Afghanistan og Pakistan og videre ud til de store markeder i Asien.

Den Transafghanske pipeline

Opførelsen af denne transafghanske pipeline, der forventes færdig i 2016, mødte fra starten stor modstand i den afghanske befolkning og ikke mindst blandt de mange forskellige afghanske krigsherrer (warlords), som ikke var kontrolleret af det centrale Talibanstyrer i Kabul. Invasionen af Afghanistan i 2001 ses derfor af mange iagttagere som et ønske om at sikre rørledningen med militær tilstedeværelse.

Den amerikanske interesse i at sikre olieforbrug og -forbrug skyldes både hensynet til den amerikanske olieindustri og hensynet

til den amerikanske dollar. Siden starten af 1970'erne har det været koftume, at olie skal betales med dollar og ikke andre valutaer.

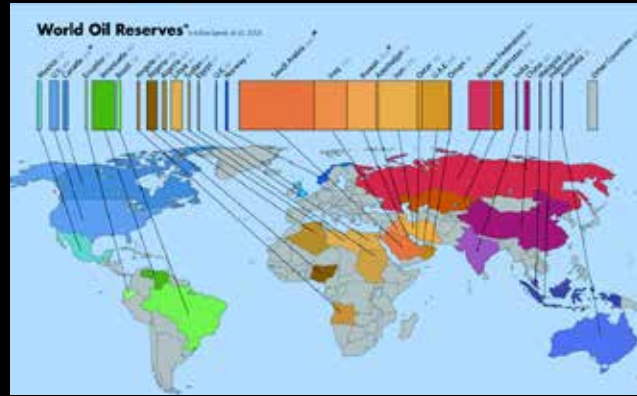
Betænkelig sammenblanding

- Hvis man ser på den såkaldte Brent-olie, der kommer fra olie-felterne i Nordsøen i området mellem Norge og England, er prisen på den anført i dollar. Og ingen finder det i dag mærkeligt, at man ikke anvender norske kroner, engelske pund eller for den sags skyld Euro. Denne sammenbinding mellem ét lands valuta og en global efterspurgt råvare er yderst betænkelig, for at sige det mildt, siger Dr. Daniele Ganser. I praksis betyder aftalen fra 1971, at den amerikanske dollar styrkes, hver gang der handles olie kloten rundt. Dollarens værdi holdes således kunstigt oppe ved at tvinge klodens omsætning af olie til at basere sig på netop denne ene valuta.

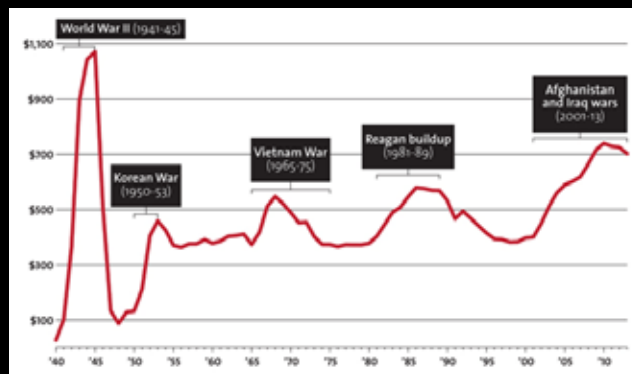
Det er et faktum, at alle forsøg på at forlade aftalen siden er blevet standset, ultimativt med amerikansk militær intervention. Som det i dag er alment kendt, havde Saddam Hussein i 2000 bebudet fremover at ville sælge landets olie for EURO, hvilket afstedkom positive analyser i europæiske finans kredse - man nåede lige at vejre ny morgenluft for vækst i Europa, før den iranske olieproduktion efter invasionen blev overtaget af vestlige olie-selskaber og derfor i dag fortsat afregnes i dollar.

Gaddafi ville nationalisere Libyens olie-felter

Tilsvarende ville Libyens diktator, Mohammar Gaddafi i 2009 nationalisere landets olie-felter og indføre en ny valuta, baseret på de mere end 144 tons guldreserver i landet. Han ville fremover ikke anerkende den amerikanske dollar som betalingsmiddel for noget som helst. Planerne blev skrinlagt, da Libyen blev invaderet i marts 2011 og Gaddafi dræbt. Ifølge den tidligere chef for Libyens nationalbank, Qasem Azoz, forsvandt guldet kort efter invasionen og Libyens olie

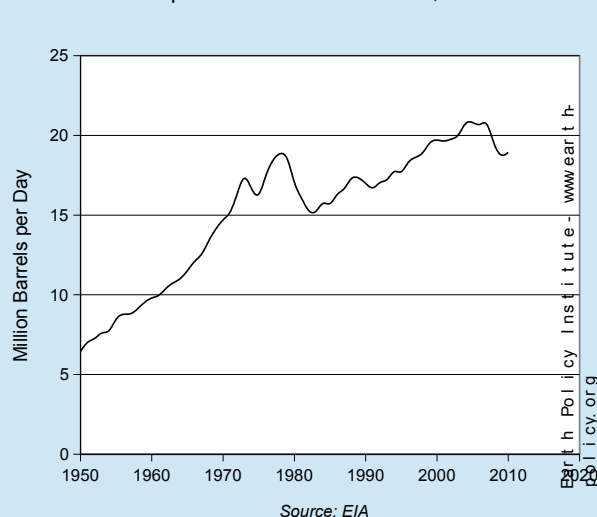

Ved at binde ét bestemt lands valuta sammen med en global efterspurgt energiressource, sikrer man sig nærmest evig velstand. Systemet kan kun trues af alternative energikilder og lande, som frafalder aftalen og vil gå deres egne veje. Alle forsøg på at forlade olie-for-dollar aftalen siden 1971 er blevet standset, ultimativt ved militære invasioner. Tilstedeværelsen i Afghanistan har nu sikret den Trans-Afghanske Pipeline mellem det Kaspiske hav og de store markeder i Indien og Asien, og fra Ukraine er der adgang til de betydelige olie-kilder på det russiske kontinent

Stigningen i olieforbruget i USA hænger historisk set sammen med ekspansionen i den amerikanske krigsindustri, som toppen af det politiske USA er dybt engageret i. Pentagon har i dag 3 millioner ansatte, foruden ca. 7 millioner på pensioner og overførselsindkomster - her Pentagons udgifter fra 1940 til 2010, angivet i 2013-billioner dollar

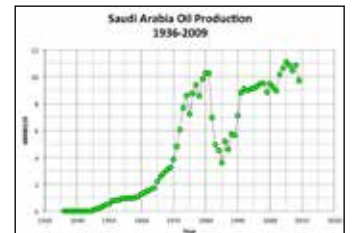
Oil Consumption in the United States, 1950-2010

Source: EIA

afregnes fortsat i dollar.

Venskabet mellem Saudi Arabien og USA og de omfattende forretningsforbindelser mellem den saudiske og amerikanske olieindustri er historisk og veldokumenteret. Da bagmændene bag terrorangrebet 11. september 2001 skulle findes, pegede Bush-administrationen da også på Afghanistan frem for Saudi Arabien - selv om 15 af de 19 flykaprere kom fra Sau-

Den saudiarabiske olieproduktion nærmest eksploderede, da aftalen om olie-for-dollar kom på plads i 1971

di Arabien og den påståede hovedmand, Osama bin Laden, var saudiarabisk statsborger.

Bush-familien, CIA og Saudi Arabien

Bush-familiens nære venskaber med det saudiarabiske kongehus og Bin Laden-familien er bredt anerkendt og en del af den amerikanske historie. Da tidligere præsident George H.W. Bush i 1976-1977 var CIA-direktør, havde han blandt andet som en af sine hovedopgaver at opbygge den saudiarabiske sikkerhedstjeneste efter amerikansk model. Dette skete som en modydelse olie-for-dollar-aftalen - ligesom USA på det tidspunkt var i færd med at opføre militærbaser overalt i Saudi Arabien, for at beskytte de saudiske olie-felter.

Denne militære alliance befæstede værdien af olie/dollaraftalen, således at det officielle USA havde sikret dollaren, samtidig med at den amerikanske og saudiarabiske oliebranche bogstaveligt talt boomed.

I 1979 stiftede George H. W. Bush olie-firmaet Arbusto Energy i Midland, Texas, sammen med en række lokale forretningsfolk, herunder James R. Bath, repræsentant for Salem Bin Laden (ældre halv-

bror til Osama Bin Laden) og Saudi Binladin Group. Arbusto Energy har siden levet en omskiftelig tilværelse og har blandt andet kunnet sættes i forbindelse med svindel- og hvidvaskningsskandalen i den CIA-infiltrerede internationale Bank of Credit and Commerce, der blev tvangslukket i 1991 af Den internationale domstol i Luxembourg, men som i 2002 er afsløret i at have fortsat sine aktiviteter længe efter lukningen. George H. W. Bush drev i forvejen oliefirmaet Zapata Corporation, grundlagt i 1963 og tilsvarende dybt forbundet med CIA. Således viser dokumenter, deklassificeret i 1993, at George H. W. Bush, i 1963 - 14 år før han blev direktør for CIA - var både direktør for Zapata Oil og ansat af CIA.

Gennem de seneste 40-50 år har stadigt mere magtfulde familier med dybe interesser i olieindustrien og kontrol over politiske beslutninger på allerhøjeste niveau sat agendaen for verdens udvikling. I kraft af tilknytning til firmaer som f.eks. Carlyle Group har de samme familier i dag skabt milliardværdier, og krig er blevet en både politisk og økonomisk nødvendighed. Carlyle Group er i dag verdens største private kapitalfond og investeringsfirma og har en skiftende perlerække af tidligere præsidenter og ministre fra USA og USA-venlige regimer fra hele verden på lønninglisten.

Hvad der er godt for den saudiarabiske oliebranche, er godt for den amerikanske dollar og en række af de enkeltpersoner, som gennem de seneste 30 år har formet amerikansk udenrigspolitik. F.eks. har Bush-familien gennem foreløbig to generationer haft nære venskaber og tætte forretningsforbindelser med det saudiarabiske kongehus og Bin Laden-familien, som driver en af Mellemøstens største entreprenørvirksomheder og bl.a. har specialiseret sig i at bygge amerikanske militærbaser

Kilder:

Middle East Institute: Iraq's Petroleum Industri - Unsolved Issues:

<http://www.mei.edu/content/iraqs-petroleum-industry-unsolved-issues>

Christopher Bollyn: TAPI Pipeline - The Real Reason for 4 More Years of War: <http://www.bollyn.com/tapi-pipeline-the-real-reason-for-4-more-years-of-war/>

Washingtonsblog.com: Libya War: Gaddafi Falls ... But Why Did We Invade In The First Place?: <http://www.washingtonsblog.com/2011/08/libyan-war-gaddafi-falls-but-why-did-we.html>

Dr. Daniele Ganser: Europa im Erdölrausch, Die Folgen einer gefährlichen Abhängigkeit: Swiss Institute for Peace and Energy Research, SIPER, Orell Füssli Verlag, ISBN 978-3-280-05474-1

Rommel in the Desert, By Dr Niall Barr: http://www.bbc.co.uk/history/worldwars/wwtwo/rommel_desert_01.shtml

History.com: Oct 7, 1940: German troops enter Romania: <http://www.history.com/this-day-in-history/german-troops-enter-romania>

The Tistle: A People's History of the United States: <http://web.mit.edu/thistle/www/v13/3/oil.html>

Tetrahedron: How the Bush family made its fortune from the Nazis: http://www.tetrahedron.org/articles/new_world_order/bush_nazis.html

Fox News: Documents: Bush's Grandfather Directed Bank Tied to Man Who Funded Hitler: <http://www.foxnews.com/story/2003/10/17/documents-bush-grandfather-directed-bank-tied-to-man-who-funded-hitler/>

Journal of Strategic Studies, Joel Hayward. Hitlers Quest for Oil, <http://joelhayward.org/hitlers-quest-finished.pdf>

Wikipedia: Case Blue (Operation Braunschweig), invasionen af Rusland https://en.wikipedia.org/wiki/Case_Blue

Iranreview.com: The US invasion of Iraq: Oil, the Mother of all Factors? <http://iranreview.com/Archives/US%20invasion.htm>

The Voice of Russia: The Mystery of Gaddafi's Gold <http://voiceofrussia.com/2011/09/15/56232528/>

Russia Today: CIA finally admits it masterminded Iran's 1953 coup <http://rt.com/us/iran-coup-cia-operation-647/>

Middle East Research and Information Project: Oil and the Gulf War <http://www.merip.org/mer/mer171/oil-gulf-war>

Petroleum Economist: The War For Iraqi Oil - Beyond the Cliché <http://www.petroleum-economist.com/Article/2880770/The-war-for-Iraqi-oilbeyond-the-clich.html>

Iran Chamber Society: A Short Account of the 1953 Coup <http://www.iranchamber.com/history/coup53/coup53p1.php>

The Middle East Quarterly: How Important is Saudi Oil? <http://www.meforum.org/42/how-important-is-saudi-oil>

Reuters: What would a U.S.-Russia war look like? <http://m.theweek.com/article/>

<http://www.free21.org/?p=11608>

